RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 60.586/3
van 30 december 2016

over

een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, wat betreft de organisatie van de fysische controle’

CONSEIL D’ÉTAT
section de législation

avis 60.586/3
du 30 décembre 2016

sur

un avant-projet de loi ‘portant modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l’environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l’Agence fédérale de Contrôle nucléaire, concernant l’organisation du contrôle physique’

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

Op 2 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, wat betreft de organisatie van de fysische controle'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 20 december 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Johan PUT en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frederic EGGERMONT, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 december 2016.

*

Le 2 décembre 2016, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de la Sécurité et de l'Intérieur à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, concernant l'organisation du contrôle physique'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 20 décembre 2016. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseillers d'État, Johan PUT et Bruno PEETERS, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Frederic EGGERMONT, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 30 décembre 2016.

*

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt tot de wijziging van de wet van 15 april 1994 'betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle', teneinde het controle- en inspectieregime toepasselijk op de veiligheid van de nucleaire installaties te hervormen. Daartoe wordt zowel het fysieke controlesysteem, ingericht door de vergunninghouder, als het toezicht erop herzien.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

3. Volgens het ontworpen artikel 2*ter* van de wet van 15 april 1994 (artikel 3 van het ontwerp) stelt de Koning op voorstel van het Agentschap, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een nationale beleidsverklaring op met betrekking tot nucleaire veiligheid, nucleaire beveiliging en stralingsbescherming, ten minste gebaseerd op de volgende algemene uitgangspunten: het rechtvaardigingsprincipe en de prioriteit aan nucleaire veiligheid en beveiliging, de permanente verbetering in een internationaal kader, een transparante communicatie, een veilig en duurzaam beheer van het nucleair afval, gelaagde bescherming en langetermijnvisie. Blijkens de memorie van toelichting is het de bedoeling dat door het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (hierna: het Agentschap) een nationaal nucleair veiligheids-, beveiligings-, en stralingsbeschermingsbeleid wordt voorgesteld aan de regering, die daarover in de Ministerraad overlegt, waarna het door de Koning wordt "afgekondigd".

De gemachtigde verklaarde hierover het volgende:

> "Het nationale stralingsbeschermings-, nucleaire veiligheids- en beveiligingsbeleid.
>
> Zoals in de Memorie van Toelichting gesteld wordt beschikt België op dit ogenblik niet over een dergelijk beleid. Dit formaliseren is een eis die expliciet geformuleerd werd in het eerste voorschrift van de IAEA in haar publicatie 'Gouvernementeel, wet- en regelgevingskader voor de veiligheid, GSR part 1 -2010)':
>
> 'Voorschrift 1: Nationaal veiligheidsbeleid en nationale veiligheidsstrategie:
>
> De regering werkt een nationaal veiligheidsbeleid en een nationale veiligheidsstrategie uit, waarvan de implementatie via een trapsgewijze aanpak

[1] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

dient te gebeuren die aan de nationale omstandigheden is aangepast, maar ook aan de radiologische risico's die met de installaties en de activiteiten gepaard gaan, zodat de essentiële veiligheidsdoelstelling kan worden bereikt en de fundamentele veiligheidsbeginselen, vastgelegd in de Safety Fundamentals, kunnen worden toegepast.'

Het feit dat een dergelijk beleid ontbrak, kwam ook terug als eerste aanbeveling van de internationale deskundigen van de IRRS-onderzoeksmissie:

'Recommendation 1: "Government should formalize a comprehensive national policy and strategy for nuclear and radiation safety. Among others, the policy should include radioactive waste management and spent fuel management.'

Derhalve wordt er voorgesteld om de wettelijke basis voor de bekendmaking van een dergelijk beleid voor te bereiden: het zal door de Koning worden afgekondigd, op basis van een in de Ministerraad overlegd voorstel van het Agentschap."

Indien het de bedoeling is om een aantal beleidslijnen uit te werken en door de regering te laten goedkeuren, is het niet nodig om die nadien in de vorm van een koninklijk besluit uit te vaardigen. Meer zelfs, het vaststellen in de vorm van formele rechtsregels van een loutere beleidsverklaring zonder normatieve waarde is uit den boze.[2] Indien die beleidsverklaring vroeg of laat tot concrete regelgevende initiatieven leidt, kunnen die alsnog hun beslag krijgen.

Indien de stellers van het ontwerp het werkelijk nodig achten om in de wet te bepalen dat de beleidsverklaring door de regering wordt besproken, kan de ontworpen bepaling worden gehandhaafd, maar dan moet de vermelding van een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, worden weggelaten en moet enkel worden gewag gemaakt van een goedkeuring van de beleidsverklaring door de regering, op voorstel van het Agentschap.

Artikel 4

4. De wijziging die bij artikel 4 van het ontwerp wordt aangebracht in artikel 7 van de wet van 15 april 1994, is dezelfde als diegene die vervat is in artikel 3 van de wet van 26 januari 2014 'tot wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, wat betreft het dosimetrisch toezicht', maar die nog niet in werking is gesteld door de Koning.[3] De gemachtigde beaamde dat artikel 4 kan worden weggelaten uit het ontwerp en dat artikel 3 van de wet van 26 januari 2014 in werking moet worden gesteld bij een koninklijk besluit, vast te stellen na overleg in de Ministerraad.

[2] Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling 83, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

[3] Zie artikel 37 van de wet van 26 januari 2014.

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

Het is eventueel ook mogelijk om artikel 4 van het ontwerp te handhaven en in dit ontwerp een bepaling op te nemen tot opheffing van artikel 3 van de wet van 26 januari 2014. Dat neemt natuurlijk niet weg dat de inwerkingtreding van de overige bepalingen van die wet niet lang op zich mag laten wachten.

Artikel 5

5. In artikel 9.4 van de statuten van de private stichting Bel V, bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 9 november 2015, wordt bepaald dat de directeur-generaal van het Agentschap (of, indien verhinderd, de bestuurder aan wie hij volmacht heeft gegeven) zich onder bepaalde voorwaarden mag verzetten tegen een beslissing van de raad van bestuur van Bel V, dat dit verzet de beslissing opschort en dat de raad van bestuur van het Agentschap op verzoek van de meerderheid van de bestuurders van Bel V dit verzet kan opheffen. Die bepalingen sporen niet met hetgeen bepaald wordt in het ontworpen artikel 14*ter*, § 4, derde lid, van de wet van 15 april 1994 (artikel 5 van het ontwerp), dat ter zake een heel andere regeling bevat.

De gemachtigde verklaarde dat de statuten van Bel V in overeenstemming zullen worden gebracht met de ontworpen regeling. Die gelegenheid zal overigens moeten worden aangegrepen om de term "uitvoerend comité" in artikel 12.1 van de statuten en de term "directiecomité" in de ontworpen regeling op elkaar af te stemmen.

Ten slotte rijst de vraag waarom in de ontworpen bepaling enkel wordt voorzien in de mogelijkheid van verzet tegen een beslissing van het directiecomité, en niet tegen beslissingen van de raad van bestuur.

Artikel 6

6. In de inleidende zin van artikel 6 van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 19, *eerste lid*, tweede streepje, van de wet van 15 april 1994.

7. Aangezien de wijziging in artikel 6 van het ontwerp de nog niet in werking getreden wijziging in artikel 10 van de wet van 26 januari 2014 omvat, kan die laatste bepaling beter worden opgeheven (zie ook opmerking 4). Voorts moet in de Franse tekst het woord "de" worden ingevoegd tussen de woorden "médecins chargés" en het woord "surveillance".

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

Artikel 7

8. Overeenkomstig het ontworpen artikel 24*bis* van de wet van 15 april 1994 (artikel 7 van het ontwerp) kan de Koning de gevallen bepalen waarin de directeur-generaal van het Agentschap technische richtlijnen moet opstellen voor de uitvoering van de besluiten genomen in uitvoering van deze wet en worden die technische richtlijnen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> "De technische richtlijnen hebben een afdwingbaar karakter, ter aanvulling van de reglementair vastgestelde voorschriften in normen van een hogere hiërarchie. Deze praktijk is in overeenstemming met voorschrift 32 van de publicatie 'Governmental, legal and regulatory framework for safety' (GSR part 1):
>
> > 'Prescription 32 : Regulations and guides
> >
> > The regulatory body shall establish or adopt regulations and guides to specify the principles, requirements and associated criteria for safety upon which its regulatory judgements, decisions and actions are based.'
>
> Op het feit dat het Agentschap niet over deze algemene bevoegdheid beschikt, werd gewezen door de internationale deskundigen tijdens de IRRS-missie van 2013 via aanbeveling nr. 3:
>
> > 'Recommendation 3: The Government should broaden the authority of the regulatory body to issue binding technical regulations (e.g. FANC decrees) for nuclear facilities and activities'
>
> Het is niet mogelijk om een limitatieve lijst te geven van de aangelegenheden die hier onder vallen."

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling is in beginsel niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking en de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te werken.

De ontworpen delegatie is veel te ruim opgevat en moet worden teruggesnoeid tot die aspecten van de uitvoering van de uitvoeringsbesluiten van de wet van 15 april 1994 die effectief kunnen worden beschouwd als hebbende een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte. Ook indien het niet mogelijk is om een limitatieve lijst uit te werken van deze aangelegenheden, moeten ze in elk geval worden omschreven aan de hand van criteria die ingepast kunnen worden in dit criterium.

Bovendien creëert de benaming "richtlijnen" de indruk dat het gaat om niet-bindende voorschriften. Indien daarentegen bindende voorschriften worden beoogd, kan beter een andere benaming worden gebruikt (zoals bijvoorbeeld "reglement"), die ter zake geen verwarring kan veroorzaken.

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

9. De gemachtigde beaamde dat de delegatie beter toekomt aan het Agentschap zonder meer, veeleer dan aan de directeur-generaal van het Agentschap.

10. Het is niet duidelijk of het ontworpen artikel 24*bis* zal terechtkomen in afdeling 10, dan wel in afdeling 11, die beiden nog moeten worden ingevoegd bij de artikelen 14 en 15 van de wet van 26 januari 2014. Die onduidelijkheid wordt het best weggenomen door in een van die bepalingen (wellicht in artikel 14) door middel van een wijzigingsbepaling te verduidelijken dat de betrokken afdeling ook artikel 24*bis* omvat.

Artikel 9

11. In het ontworpen artikel 28, § 1, van de wet van 15 april 1994 (artikel 9 van het ontwerp) wordt bepaald dat de vergunninghouder "onder alle omstandigheden verantwoordelijk [is] voor de bescherming van de werknemers, de bevolking en het leefmilieu tegen de gevaren of gezondheidsnadelen die kunnen voortvloeien uit de uitoefening van zijn handelingen" en dat deze "verantwoordelijkheid (…) niet [kan] worden gedelegeerd".

In de memorie van toelichting wordt gewag gemaakt van een "hoofdverantwoordelijkheid", waaruit wellicht kan worden afgeleid dat geen juridische aansprakelijkheid wordt beoogd. Het zou dan verkieslijk zijn om te bepalen dat de vergunninghouder "instaat voor" deze zaken en dat hij die taak niet kan overlaten aan derden.

*

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique [1] et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DU PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de modifier la loi du 15 avril 1994 'relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de contrôle nucléaire', afin de réformer le régime de contrôle et d'inspection applicable à la sûreté des installations nucléaires. À cette fin, tant le système de contrôle physique, organisé par le détenteur d'autorisation, que la surveillance de celui-ci sont revus.

EXAMEN DU TEXTE

Article 3

3. Selon l'article 2*ter*, en projet, de la loi du 15 avril 1994 (article 3 du projet), le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur proposition de l'Agence, une déclaration de politique nationale relative à la sûreté nucléaire, la sécurité nucléaire et la radioprotection, basée au moins sur les principes généraux suivants : le principe de justification et la priorité à la sûreté et la sécurité nucléaire, l'amélioration continue dans un cadre international, une communication transparente, une gestion sûre et durable des déchets nucléaires, la défense en profondeur et la vision à long terme. Selon l'exposé des motifs, l'intention est que l'Agence fédérale pour le contrôle nucléaire (ci-après : l'Agence) propose une politique nationale relative à la sûreté nucléaire, la sécurité et à la radioprotection au gouvernement, qui en délibérera en conseil des ministres, après quoi elle sera « promulguée » par le Roi.

À ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Het nationale stralingsbeschermings-, nucleaire veiligheids- en beveiligingsbeleid.

Zoals in de Memorie van Toelichting gesteld wordt beschikt België op dit ogenblik niet over een dergelijk beleid. Dit formaliseren is een eis die expliciet geformuleerd werd in het eerste voorschrift van de IAEA in haar publicatie 'Gouvernementeel, wet- en regelgevingskader voor de veiligheid, GSR part 1 -2010)':

'Voorschrift 1: Nationaal veiligheidsbeleid en nationale veiligheidsstrategie:

De regering werkt een nationaal veiligheidsbeleid en een nationale veiligheidsstrategie uit, waarvan de implementatie via een trapsgewijze aanpak

[1] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité avec les normes supérieures.

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

dient te gebeuren die aan de nationale omstandigheden is aangepast, maar ook aan de radiologische risico's die met de installaties en de activiteiten gepaard gaan, zodat de essentiële veiligheidsdoelstelling kan worden bereikt en de fundamentele veiligheidsbeginselen, vastgelegd in de Safety Fundamentals, kunnen worden toegepast.'

Het feit dat een dergelijk beleid ontbrak, kwam ook terug als eerste aanbeveling van de internationale deskundigen van de IRRS-onderzoeksmissie:

'Recommendation 1: "Government should formalize a comprehensive national policy and strategy for nuclear and radiation safety. Among others, the policy should include radioactive waste management and spent fuel management.'

Derhalve wordt er voorgesteld om de wettelijke basis voor de bekendmaking van een dergelijk beleid voor te bereiden: het zal door de Koning worden afgekondigd, op basis van een in de Ministerraad overlegd voorstel van het Agentschap ».

Si l'intention est d'élaborer un certain nombre de lignes politiques et de les faire approuver par le gouvernement, il n'est pas nécessaire de les édicter ultérieurement sous la forme d'un arrêté royal. Qui plus est, la fixation sous la forme de règles de droit formelles d'une simple déclaration de politique sans portée normative est à proscrire [2]. Si cette déclaration de politique aboutit tôt ou tard à des initiatives réglementaires concrètes, celles-ci pourront encore se concrétiser.

Si les auteurs du projet estiment qu'il est réellement nécessaire de prévoir dans la loi que la déclaration de politique est examinée par le gouvernement, la disposition en projet peut être maintenue, mais, dans ce cas, la mention d'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres devra être omise et il faudra uniquement faire état d'une approbation de la déclaration de politique par le gouvernement, sur la proposition de l'Agence.

Article 4

4. La modification que l'article 4 du projet apporte à l'article 7 de la loi du 15 avril 1994 est la même que celle qui est visée dans l'article 3 de la loi du 26 janvier 2014 'modifiant la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, en ce qui concerne la surveillance dosimétrique', mais que le Roi n'a pas encore mise en vigueur [3]. De l'accord du délégué, l'article 4 peut être omis du projet et l'article 3 de la loi du 26 janvier 2014 doit être mis en vigueur par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Le cas échéant, il est également possible de maintenir l'article 4 du projet et d'insérer dans ce projet une disposition abrogeant l'article 3 de la loi du 26 janvier 2014. Cela n'empêche évidemment pas que l'entrée en vigueur des autres dispositions de cette loi ne peut tarder.

[2] Voir *Principes de technique législative. Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, recommandation n° 83, à consulter sur le site Internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).

[3] Voir l'article 37 de la loi du 26 janvier 2014.

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

Article 5

5. L'article 9.4 des statuts de la fondation privée Bel V, publiés aux annexes du Moniteur belge du 9 novembre 2015, dispose que le directeur général de l'Agence (ou, en cas d'empêchement, l'administrateur auquel il a donné procuration) peut s'opposer, dans certaines conditions, à une décision du Conseil d'administration de Bel V, que cette opposition suspend la décision et que le conseil d'administration de l'Agence peut lever cette opposition à la demande de la majorité des administrateurs de Bel V. Ces dispositions ne s'accordent pas avec l'article 14*ter*, § 4, alinéa 3, en projet, de la loi du 15 avril 1994 (article 5 du projet), qui contient un régime tout différent en la matière.

Le délégué a déclaré que les statuts de Bel V seront mis en conformité avec le régime en projet. L'occasion devra par ailleurs être mise à profit pour harmoniser les mots « comité exécutif » figurant à l'article 12.1 des statuts et les mots « comité de direction » inscrits dans le régime en projet.

Enfin, la question se pose de savoir pourquoi la disposition en projet ne prévoit que la possibilité d'opposition à une décision du comité de direction, et non à des décisions du conseil d'administration.

Article 6

6. La phrase liminaire de l'article 6 du projet doit viser l'article 19, *alinéa 1er*, deuxième tiret, de la loi du 15 avril 1994.

7. Dès lors que la modification à l'article 6 du projet contient la modification qui n'est pas encore entrée en vigueur, apportée à l'article 10 de la loi du 26 janvier 2014, mieux vaudrait abroger cette dernière disposition (voir également l'observation 4). En outre, dans le texte français, on insérera le mot « de » entre les mots « médecins chargés » et le mot « surveillance ».

Article 7

8. Conformément à l'article 24*bis*, en projet, de la loi du 15 avril 1994 (article 7 du projet), le Roi peut déterminer les cas dans lesquels le directeur général de l'Agence doit établir des directives techniques pour la mise en œuvre des arrêtés pris en exécution de cette loi et ces directives techniques sont publiées au Moniteur belge. À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « De technische richtlijnen hebben een afdwingbaar karakter, ter aanvulling van de reglementair vastgestelde voorschriften in normen van een hogere hiërarchie. Deze praktijk is in overeenstemming met voorschrift 32 van de publicatie 'Governmental, legal and regulatory framework for safety' (GSR part 1):
>
> 'Prescription 32 : Regulations and guides

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

> The regulatory body shall establish or adopt regulations and guides to specify the principles, requirements and associated criteria for safety upon which its regulatory judgements, decisions and actions are based.'
>
> Op het feit dat het Agentschap niet over deze algemene bevoegdheid beschikt, werd gewezen door de internationale deskundigen tijdens de IRRS-missie van 2013 via aanbeveling nr. 3:
>
> 'Recommendation 3: The Government should broaden the authority of the regulatory body to issue binding technical regulations (e.g. FANC decrees) for nuclear facilities and activities'
>
> Het is niet mogelijk om een limitatieve lijst te geven van de aangelegenheden die hier onder vallen ».

L'attribution d'un pouvoir réglementaire à un organisme public n'est en principe pas conforme aux principes généraux de droit public en ce qu'il est ainsi porté atteinte au principe de l'unité du pouvoir réglementaire et qu'un contrôle parlementaire direct fait défaut. En outre, les garanties dont est assortie la réglementation classique, telles que celles en matière de publication et de contrôle préventif exercé par la section de législation du Conseil d'État, sont absentes. Pareilles délégations ne se justifient dès lors que pour des raisons pratiques et pour autant qu'elles ont une portée très limitée ou principalement technique et non politique et qu'il peut être considéré que les organismes qui doivent appliquer la réglementation concernée ou la contrôler sont également les mieux placés pour l'élaborer en connaissance de cause.

La délégation en projet est beaucoup trop largement définie et doit être réduite aux aspects de la mise en œuvre des arrêtés d'exécution de la loi du 15 avril 1994, qui peuvent effectivement être considérés comme ayant une portée très limitée ou principalement technique et non politique. Même s'il n'est pas possible d'élaborer une liste limitative de ces matières, elles doivent de toute façon être définies à l'aide de critères susceptibles de se concilier avec ce critère.

En outre, la dénomination « directives » donne à penser qu'il s'agit de prescriptions non contraignantes. Par contre, si des prescriptions contraignantes sont envisagées, il est préférable d'utiliser une autre dénomination (comme par exemple « règlement »), qui ne peut créer aucune confusion en la matière.

9. De l'accord du délégué, mieux vaudrait que la délégation revienne uniquement à l'Agence plutôt qu'à son directeur général.

10. On n'aperçoit pas clairement si l'article 24*bis* en projet sera intégré dans la section 10 ou dans la section 11, les deux sections devant encore être insérées par les articles 14 et 15 de la loi du 26 janvier 2014. Mieux vaudrait lever cette ambiguïté en précisant dans une de ces dispositions (sans doute dans l'article 14), par une disposition modificative, que la section concernée comporte également l'article 24*bis*.

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡

Article 9

11. L'article 28, § 1er, en projet, de la loi du 15 avril 1994 (article 9 du projet) dispose que le détenteur d'autorisation « est responsable, en toutes circonstances, d'assurer la protection des travailleurs, de la population et de l'environnement contre les nuisances ou le détriment sanitaire qui pourraient découler de l'exercice de sa pratique » et que cette « responsabilité ne peut être déléguée ».

L'exposé des motifs mentionne une « responsabilité première », dont il peut sans doute se déduire qu'aucune responsabilité juridique n'est visée. Il serait dès lors préférable d'énoncer que le détenteur d'autorisation « se charge » de ces missions et qu'il ne peut pas déléguer cette tâche à des tiers.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT

‡LW-BBBRNBBAA-GAFIGMW‡